

A kerületi vers- és prózáíró versenyen díjazott alkotásokból

Az 5-6. évfolyamon prózáírási kategóriában

Etter Szonja (6.a) I. helyezést ért el.

Pihe

Egyszer volt, volt egyszer a világon egy kicsi, fényes zöld hernyó. Pihének hívták. Minden reggel kiment a rétre és gyönyörködött a nagy, színes virágokban meg a pillangókban. Naphosszat álmódzott arról, hogy ha nagy lesz, akkor már felülről nézheti a virágokat. De nem ez volt az igazi álma. Pihe legjobban azt szerette volna, hogyha ő is egy gyönyörű, színes pillangó lehetne.

Végre elérkezett a nagy nap! Pihe már nagyon izgatott volt! Be fog bábozódni a Bebábozódási Ceremónián! Pihének nem fértek el a fejében a gondolatok. Vajon ő milyen pillangó lesz? És meddig lesz a bában? Kényelmes lesz? El fog férni benne? Így elmélkedett Pihe.

Ekkor hirtelen felharsant a trombitaszó. Kirepültek a bábjukból a szebbnél szebb, csillogó kispillangók. Ezután négy műsorszám következett. Először az egyéves szarvasbogarak mondtak verset. Második műsorszámként a szitakötő csodálatos légbemutatóját láttuk. A szitakötők után mindenkit megkínáltak a bájos méhecskék mézzel, és felcsendültek a Bogarak és Rovarok Zenekarának első hangjai. Mikor lement a műsor, felsorakoztak a negyedikes hernyók. Pihe a hatodik volt a sorban. Mindenki húzott egy számot.

- *Kedves negyedikes hernyók! Ha kihúztátok a számot, keressétek meg a hozzá tartozó bábót! Vigyétek fel magatokkal a csomagotokat, és helyezkedjétek kényelembe! Ezután kezdetét veszi az átalakulás hosszú folyamata.*

Pihe remegve megfogta a bőröndjét és megkereste a 623-as bábót. Félórányi keresése után meg is találta. A báb kívülről türkizkék volt, belülről mindenhol prémek és bundák takarták a falat, a plafonról pedig egy füstölgő lógott. A helyiségben egy asztalka volt három fiókkal és egy párnákkal teli pihe-puha ágy.

Teltek-múltak a napok. Néha meglátogatta őt egy ott dolgozó személy, és hozott neki mézet, szappant és tusolót.

Egyik nap Pihe arra ébredt, hogy rovarok és bogarak hangolják a hangszereiket. Pihe kidugta az ajtón a fejét. Odalent már nagy volt a sürgés-forgás. A hangyák takarítottak, díszítettek, a szitakötők gyakorolták a légitornát, a zenész bogarak és rovarok pedig hangolták a hangszereiket, és átnézték a kottákat. Pihe nagyon izgatott lett. Most már láthatja felülről a virágokat, cikázhat a tó felett, megcsodálhatja a Napot és kipróbálhatja új szárnyait. Álmódzás közben összepakolt és még egy utolsót szippantott a levegőbe. És ekkor felharsant a trombitaszó. Kicsapódtak az ajtók, Pihe és társai azonnal kiröppentek a csarnokba. A folyosón fel volt akasztva egy tükör, és menet közben Pihe észre is vette azt. Nagyon kíváncsi volt, hogyan néz ki, ezért odaröppent a díszes tükörhöz. Belenézett, és amikor meglátta magát,

nagyon elszörnyülködött és csalódott lett, ugyanis csak szürke, fekete meg egy kevés fehér szín volt a szárnyán.

- Így nem léphetek fel! – mondta magának és már indult is a hátsó ajtóhoz. Az erdő felé vette az irányt.
Útközben nagyon elfáradt, ezért letelepedett egy cseresznyelevelére.
- Miért lógatod az orrod, kislepke? – kérdezte váratlanul Cseresznye.
- Azért, mert ilyen csúnya lettem, pedig ez volt a legnagyobb álmom... - mondta szipogva Pihe.
- Ha csak ennyi, azon könnyen tudnak segíteni a hangyák és a színes dolgok – felelte könnyedén Cseresznye.
- Igazán? – reménykedett Pihe.
- Jól figyelj, elmondom, mit csinálj! Először is menj el a hangyákhoz, és kérdezd meg, hogy kifestik-e a szárnyaidat! Ezután menj el a színes dolgokhoz, és kérd meg, hogy adjanak színeket! Ha ez megvan, nincs más dolgod, mint megvárni, míg kifestik a szárnyaidat.
- Nagyon köszönöm, Cseresznye! – hálálkodott Pihe.

A beszélgetés után sorra elvégzett mindent, amit Cseresznye mondott. Elment a Naphoz, a mezőhöz, a virágokhoz, a vízhez, az éghez és még sorolhatnám. Ezután elment a hangyákhoz, akik kifestették a szárnyát. Amikor végzett, hazaindult a Nagy Rétre.

Másnap elrepült a virágok felett, cikázott a tó felett és gyönyörködött a Napban. Este megszállt egy nagy tavirózsán és ott aludt el. Hajnalban felkelt, és sorban megköszönte mindenkinek a segítséget.

5-6. évfolyam versírás kategóriában
Kis Panna (6.a) **II.** helyezést ért el.

Jön a Tavasz

A tavasznak udvarolna.

Jön a Tavasz holnap, mára

Szerteszét a nagyvilágba!

Jön a tavasz mindenfelé

Rügyek, bimbók s zöldül a Tél.

Olvad a hó és foltokat hagy

Amott már a hóvirág nagy.

Fehér szirmát jól lehajtja

Körülötte moha s zöld fű,

Minden növény egyre csak nő!

Erdő mélyén a kis gomba

Nagyobb lett már, mint az apja!

Jön a Tavasz holnap, mára

Új élet nő a világba.

Jön a tavasz nekem újra

Tarkabarka szép ruhába.

Táncol, ugrál, virgonckodó

Mindenfelé hangoskodó.

Itt egy Jácint, ott egy Nárcisz.

A kosárban Ibolyát visz.

Odafent a magas égen

A Nappal jár kéz a kézben,

Együtt járnak, hisz ők ketten

Újat hoznak összetetten.

Ha nem hiszed, jó barátom

Kertek alatt ott a lábnyom

Ketten hagyták ott a sárban

Rátaposta az ágyásra!

Nyújtsd a kezed, itt egy virág

De szeretem az illatát!

Most, hogy itt vagy, itt énvelem

Virágba borul az életem!

